

Sygn. akt: I C 1301/19 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2019r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Tomasz Cichocki
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Sandra Kozak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 listopada 2019 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Ltd. z siedzibą w L.,

przeciwko B. W.

o zapłatę

I. powództwo oddała,

II. zasądza od powoda (...) Ltd. z siedzibą w L., na rzecz pozwanej B. W. kwotę 917,00zł (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód (...) Ltd z siedzibą w L. wniósł o zasądzenie od pozwanej B. W. kwoty 2 163,38 zł z dalszymi odsetkami umownymi i ustawowymi za opóźnienie oraz kosztami procesu. Podniósł, że pozwana zawarła z (...) sp. z o.o. umowę pożyczki nr (...) w dniu 11.12.2017r. Wobec braku odpowiedzi na żądanie zapłaty spółka wypowiedziała umowę. Na dochodzona kwotę składa się niespłacony kapitał w kwocie 1422,51 zł, prowizja umowna w kwocie 471,60 zł, zaległe odsetki w kwocie 33,64 zł naliczane od 20.05.2018r., odsetki za opóźnienie w kwocie 31,57 zł naliczone przez poprzednika prawnego powoda od 21.05.2018r. do 22.05.2018r. w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie oraz odsetki za opóźnienie w kwocie 204,60 zł naliczone przez powoda od dnia 23.05.2018r. do dnia poprzedzającego złożenie pozwu w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie. Powód nabył wierzytelność umową cesji z dnia 23.05.2018r.

Nakazem zapłaty z dnia 12.06.2019r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił powództwo w całości.

Pozwana B. W. wniosła sprzeciw od tego nakazu i wniosła o oddalenie powództwa w całości. Po przekazaniu sprawy do rozpoznania tut. Sądowi podniosła, że powód nie wykazał legitymacji biernej pozwanej, ponieważ przywołana w pozwie ramowa umowa pożyczki jest niewierzytelna i niepodpisana przez pozwaną. Brak śladów, że pozwana ją zaakceptowała i zawarła. Ponadto dowodu zawarcia umowy pożyczki nie stanowią przelew przychodzący z dnia 11.01.2017r. oraz wychodzący z 11.12.2017r., które nie są dokumentami bankowymi i nie są przez nikogo podpisane. Z kolei przedłożona akceptacja dotyczy umowy o innym numerze i z innej daty niż wskazana w pozwie przez powoda. Ponadto powód nie wykazał swojej legitymacji czynnej, gdyż nie zostało wykazane upoważnienie osób, które podpisały umowę cesji oraz fakt, iż została nią objęta wierzytelność wobec pozwanej.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 18.05.2018r. (...) spółka z o.o. z siedzibą w W. zawarła ze (...) Ltd. z siedzibą w L. umowę ramowa przelewu wierzytelności. Następnie w dniu 18.05.2018r. zostało zawarte porozumienie do tej umowy mocą, którego na powoda została przeniesiona wierzytelność wobec pozwanej B. W. wynikającą z umowy pożyczki nr (...) z dnia 11.12.2017r.

(d.: umowa cesji wierzytelności z porozumieniem – k. 32-37)

Do pozwu zostały załączone kserokopie: umowy ramowej pożyczki nr (...) z dnia 11.12.2017r. (k. 23-28) i pożyczki nr (...) z dnia 11.12.2017r. (k. 20), które miała zawrzeć pozwana z powodem, formularza informacyjnego (k. 16-18), harmonogramu spłaty (k. 19), potwierdzenia przelewu z dnia 11.01.2017r. na kwotę 0,01 zł (k. 21) oraz potwierdzenia przelewu z dnia 11.12.2017r. na kwotę 1700,00 zł (k. 22).

Powództwo nie jest zasadne.

W ocenie Sądu, powód nie udowodnił tego, iż przysługuje mu roszczenie względem pozwanej zgłoszone w pozwie. W szczególności powód nie przedstawił dokumentów potwierdzających fakt istnienia zobowiązania pozwanej wobec powoda.

Należy także wskazać, iż żadna z przedłożonych przez pełn. powoda kserokopii nie została potwierdzona za zgodność z oryginałem, w szczególności w sposób przewidziany w art. 129§2 k.p.c. W ocenie Sądu, nie mogą one być uznane za wiarygodne dowody pozwalające na ustalanie istnienia, wysokości i wymagalności roszczenia powoda dochodzonego pozwem oraz przysługującej mu w sprawie legitymacji czynnej. Należy mieć na uwadze, iż pozwana zakwestionowała wiarygodność przedłożonego przez powoda materiału dowodowego oraz zakwestionowała fakt wykazania przez powoda zawarcia przez nią umów pożyczek. Pomimo tego strona powodowa nie przedłożyła oryginałów w/w dokumentów ani ich odpisów potwierdzonych za zgodność z oryginałem.

Podkreślenia wymaga przy tym, iż zgodnie z twierdzeniami pozwu podstawą dochodzonego roszczenia była umowa pożyczki nr (...) z dnia 11.12.2017r. Do zamknięcia rozprawy twierdzenia powoda w tym zakresie nie uległy zmianie. Zawarcie przez pozwaną umowy pożyczki z powodem w tej dacie na kwotę dochodzoną pozwem nie zostało w ocenie Sądu udowodnione. Należy wskazać, iż brak w sprawie dowodu na złożenie przez pozwaną oświadczenia woli co do zawarcia umowy ramowej z dnia z dnia 11.12.2017r. nr (...) (k. 23-27). Analogiczna sytuacja zachodzi co do umowy pożyczki z dnia 11.12.2017r. nr (...) (k. 20). W szczególności nie stanowi takiego dowodu potwierdzenie przelewu na kwotę 0,01 zł (k. 21). Jak wynika z jego treści dotyczy ono umowy nr (...), ponadto zawarte w tytule operacji oświadczenie zostało złożone dnia 11.01.2017r., tj. na ponad 11 miesięcy przed datą zawarcia umowy pożyczki wskazanej w pozwie. Stąd, w ocenie Sądu, nie może stanowić dowodu zawarcia tej umowy. Dalej należy wskazać, iż zarówno to potwierdzenie przelewu, jak też potwierdzenie przelewu z dnia 11.12.2017r. (k. 22) są dokumentami wewnętrznymi powoda, jak wynika z ich treści sporządzonymi elektronicznie. Brak przy tym możliwości zweryfikowania przez kogo zostały sporządzone i nie potwierdzono ich zgodności z oryginałem. Nie są przy tym dokumentami bankowymi. Stąd nie stanowią one wystarczającego dowodu zawarcia przez pozwaną umowy pożyczki wskazanej w pozwie. Powyższe okoliczności podnosiła także pozwana. Nie zostały przy tym przedłożone inne dowody złożenia przez pozwaną oświadczenia woli skutkującego zawarciem wymienionych w pozwie umów pożyczek.

Odnosząc się z kolei do umowy cesji dochodzonej pozwem wierzytelności, to nie kwestionując faktu jej zawarcia, należy wskazać, iż nie stanowi ona dowodu istnienia zobowiązania. Odnosi się to także do formularza informacyjnego, harmonogramu spłaty czy też wezwań do zapłaty i wypowiedzenia umowy, które w samej w sobie nie kreują istnienia zobowiązania ani nie mają żadnego elementu świadczącego o złożeniu przez pozwaną oświadczenia woli co do zawarcia umowy pożyczki dochodzonej pozwem.

Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności, Sąd oddalił powództwo w całości jako nieudowodnione.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98§1 i 3 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy, obciążając powoda kosztami procesu. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego Sąd ustalił stosownie do §2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (j.t.: Dz.U. z 2018r., poz. 265) z uwzględnieniem kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (17 zł).